

WYROK
z dnia 31 sierpnia 2020 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Monika Szymanowska

Protokolant: Piotr Kur

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2020 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 14 lipca 2020 r. przez wykonawcę Mercus-Bus Sp. z o.o. w Urszulinie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Zespół Szkół nr 3 im. Marii Grzegorzewskiej we Włocławku przy udziale wykonawcy Automet Group Sp. z o.o. Sp. k. w Sanoku przystępującego do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. uwzględnić odwołanie i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienie odrzucenia oferty wykonawcy Mercus-Bus Sp. z o.o. w Urszulinie, powtórzenie badania i oceny ofert oraz ponowny wybór oferty najkorzystniejszej,
2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć zamawiającego Zespół Szkół nr 3 im. Marii Grzegorzewskiej we Włocławku i:
 - 2.1. zaliczyć na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500,00 zł (siedem tysięcy pięćset złotych) uiszczoną przez wykonawcę Mercus-Bus Sp. z o.o. w Urszulinie tytułem wpisu od odwołania,

- 2.2. zasądza od zamawiającego Zespołu Szkół nr 3 im. Marii Grzegorzewskiej we Włocławku na rzecz wykonawcy Mercus-Bus Sp. z o.o. w Urszulinie kwotę 7 500,00 zł (siedem tysięcy pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1843 ze zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego we Włocławku.

Przewodniczący:

.....

U z a s a d n i e

wyroku z dnia 31 sierpnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt: KIO 1626/20

Zamawiający – Zespół Szkół nr 3 im. Marii Grzegorzewskiej, ul. Nowomiejska 21, 87-800 Włocławek, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn.: „Zakup 20 osobowego autobusu specjalnie przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych w tym na wózkach inwalidzkich”, o ogłoszeniu o zamówieniu publicznym opublikowanym 24 czerwca 2020 r. w Biuletynie Zamówień Publicznych pod numerem 553848-N-2020, zwane dalej jako „postępowanie”.

Izba ustaliła, że postępowanie na dostawę, o wartości poniżej kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1843 ze zm.) zwanej dalej jako „p.z.p.”, jest prowadzone przez zamawiającego w trybie przetargu nieograniczonego.

W dniu 14 lipca 2020 r. odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego w postępowaniu wniósł wykonawca Mercus-Bus Sp. z o.o., Urszulin 20, 05-825 Grodzisk Mazowiecki (dalej zwany jako „odwołujący”). We wniesionym środku zaskarżenia odwołujący postawił zamawiającemu zarzut (pisownia oryginalna): nieuzasadnionego zastosowania art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy poprzez odrzucenie oferty odwołującego. Wobec powyższego odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu cofnięcia decyzji o odrzuceniu jego oferty oraz przeprowadzenie ponownej procedury oceny ofert i wyboru najkorzystniejszej oferty, wniesiono także o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu wniesionego środka zaskarżenia odwołujący podniósł co następuje. Zamawiający odrzucając ofertę odwołującego uzasadnił swoją decyzję tym, że odwołujący w formularzu oferty nie umieścił podstawowej informacji opisującej przedmiot zamówienia (autobus), kiedy w formularzu oferty wykonawca wpisał dane dotyczące oferowanego autobusu, tj. marka MERCUS, model MB Sprinter.

Zamawiającego nie uznał powyższego i stwierdził, że w formularzu zamiast ww. informacji odwołujący powinien wpisać: „MERCEDES - BENZ Sprinter 519 CDI”. Odwołujący nie zgadza się z tym stanowiskiem, ponieważ nie są to homologacyjne dane autobusu, lecz pojazdu bazowego wykorzystanego do produkcji autobusu. Przy tym w treści SIWZ oraz we wzorze formularza oferty nie umieszczono wymogu wskazania marki pojazdu bazowego, więc wykonawcy nie mieli obowiązku wskazywania tej informacji w ofercie. W wezwaniu do udzielenia wyjaśnień (z dnia 06.07.2020 r.) zamawiający również nie wspomniał o pojeździe bazowym, zaznaczył jednak, że nie jest w stanie stwierdzić co odwołujący oferuje. W odpowiedzi na to pismo odwołujący potwierdził treść oferty, dodatkowo informując, że pojazdem bazowym autobusu jest MERCEDES-BENZ Sprinter 519 CDI i w efekcie tejże odpowiedzi zamawiający, w informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty z dnia

09.07.2020 r., zawarł informację o odrzuceniu oferty odwołującego, jako niezgodnej z treścią SIWZ.

Dalej odwołujący zaznaczył, że jest producentem autobusu będącego przedmiotem zamówienia. Zatem wyłącznie odwołujący, jako producent, posiada prawo i obowiązek określenia nazwy marki swojego wyrobu. I taką markę (MERCUS) umieszczono w ofercie. Marka MERCUS widnieje w świadectwie homologacji. Żaden inny podmiot trzeci, w tym zamawiający, nie jest uprawniony do narzucania producentowi nazwy jego marki. Tymczasem w uzasadnieniu odrzucenia oferty zamawiający stwierdza, że w formularzu oferty, zamiast swojej marki autobusu, odwołujący powinien wpisać: MERCEDES- BENZ Sprinter 519 CDI. Czyli według zamawiającego odwołujący (producent autobusu) powinien przejść (przywłaszczyć sobie) nazwę marki producenta innego pojazdu (bazowego), kiedy wykonawca nie ma do tego prawa, ponieważ nazwa marki pojazdu bazowego jest wyłączną własnością jego producenta.

Pojazd bazowy MERCEDES-BENZ Sprinter 519 CDI nie jest autobusem. Jest pojazdem niekompletnym kategorii N2, który nie może być dopuszczony na stałe do ruchu drogowego. Zgodnie z definicją zamieszczoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylające dyrektywę 2007/46/WE (obowiązuje na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego), kategoria N2 oznacza pojazd silnikowy zaprojektowany i zabudowany głównie do przewozu towarów, o masie maksymalnej przekraczającej 3,5 tony ale nieprzekraczającej 12 ton. Pojazd bazowy jest elementem (częścią) wykorzystywanym przez odwołującego (producenta) do produkcji autobusu. Natomiast autobus jest innym rodzajem pojazdu - jest pojazdem kategorii M3, czyli wg definicji z ww. rozporządzenia jest pojazdem silnikowym o masie maksymalnej przekraczającej 5 ton, mającym więcej niż osiem miejsc siedzących, poza miejscem siedzącym kierowcy, niezależnie od tego, czy w tych pojazdach silnikowych mogą znajdować się miejsca dla pasażerów stojących. Świadectwo homologacji jest podstawowym, głównym źródłem informacji o marce pojazdu, zaś inne dokumenty, np. świadectwa zgodności WE typu pojazdu, dowody rejestracyjne, katalogi, foldery, itp. są źródłami wtórnymi. Od wielu lat autobusy marki MERCUS oferowane są w postępowaniach przetargowych (około stu ofert rocznie) i nigdy nie zdarzyło się, żeby któryś z zamawiających kwestionował prawdziwość podanej marki.

Odwołujący podkreślił, że wypełnił formularz ofertowy dokładnie ze wzorem załączonym do SIWZ - podał markę oferowanego autobusu zgodnie ze stanem faktycznym, tj. na podstawie świadectwa homologacji WE typu pojazdu. Wydział komunikacji rejestrują autobusy pod marką MERCUS (w załączeniu przykładowy dowód rejestracyjny, gdzie poz. D.1

i D.3. oznaczają odpowiednio markę i model). Natomiast w zakresie pojazdu bazowego nie podano takiej informacji w formularzu oferty, bowiem zamawiający w dokumentacji postępowania tego nie wymagał.

Działając w imieniu i na rzecz zamawiającego odpowiedź na odwołanie w formie pisemnej wniósł pełnomocnik strony wskazując, iż zamawiający wnosi o odrzucenie odwołania w całości, z uwagi na zgodne z przepisami p.z.p. odrzucenie oferty odwołującego, którego dokonano na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 p.z.p.

Zamawiający wskazał, że wymagał od wykonawców podania marki, modelu i roku produkcji oferowanego autobusu, zgodnie z brzmieniem formularza ofertowego. Dalej zamawiający przywołał treść formularzy ofertowych wszystkich sześciu wykonawców, którzy złożyli oferty w postępowaniu i wskazał, że wobec brzmienia formularza odwołującego, wezwano go do złożenia wyjaśnień w trybie art. 87 ust. 1 p.z.p., ponieważ na podstawie wpisanych informacji zamawiający nie był w stanie stwierdzić jaki pojazd zaoferowano w ofercie (wezwanie z 06.07.2020 r.). W odpowiedzi na wezwanie odwołujący napisał, że „potwierdza treść oferty” i „dodatkowo informuje, że pojazdem bazowym jest Mercedes-Benz Sprinter 519 CDI”. W ocenie zamawiającego powyższe informacje należało zawrzeć w formularzu oferty, a po otwarciu ofert wykonawca miał możliwość podania marki i modelu jakiegokolwiek pojazdu. Jak również podając w wyjaśnieniach model „Sprinter 519 CDI” zmieniono treść oferty. W szczególności, że modeli samochodu Sprinter jest kilka, np. 516, 517, 518, 519, i każdy z nich odzwierciedla inny typ, masę, czy wielkość silnika. Skąd zatem zamawiający miał wiedzieć jaki model jest oferowany, skoro odwołujący, będący profesjonalistą, nie wskazał tego w treści oferty.

Zdaniem zamawiającego odwołujący, próbując ratować sytuację, przesłał dokumenty homologacyjne i zarzucił, że jednostka zamawiająca powinna określić, że w nazwie i modelu ma być samochód bazowy, a wykonawca nie może powołać się na markę i model samochodu, którego nie jest producentem. Zamawiający w treści oświadczenia nie napisał „jestem producentem i oferuję”, czy „oferujemy autobus produkcji”, a oczekiwano wskazania marki, modelu i roku produkcji oferowanego pojazdu. Sprawą oczywistą dla zamawiającego jest, że nie ma seryjnej produkcji samochodów przystosowanych do potrzeb osób niepełnosprawnych. Pojazdy takie wykonuje się na specjalne zamówienie, o czym odwołujący doskonale wie i co także wskazano w nazwie zamówienia. Odwołujący nie jest producentem pojazdu, a jedynie przystosowuje pojazd do przewozu osób niepełnosprawnych. Przy tym odwołujący jest profesjonalnym podmiotem gospodarczym, który nie dochował należytej staranności w określeniu oferowanego pojazdu w ofercie. W toku postępowania wykonawcom służy prawo zadawania pytań z czego odwołujący, jak i pozostali wykonawcy, skorzystali. Żadne z pytań nie dotyczyło formularza oferty, co pozwala stwierdzić że był on czytelny i zrozumiały, jak

również - przy zachowaniu należytej staranności - możliwy do prawidłowego wypełnienia, co potwierdzają pozostałe oferty złożone w postępowaniu.

W opinii zamawiającego formularz oferty stanowi oświadczenie woli w zakresie oferowanego przedmiotu zamówienia. Zawarte w nim oświadczenia wykonawcy, odnoszące się do m.in. przedmiotu, ceny oferty, akceptacji projektu umowy, muszą dawać zamawiającemu pewność, że złożone zostały w sposób prawidłowy i wiążący wykonawcę (wyrok z dnia 5 lipca 2019 r., KIO 1152/19). Ponadto, gdy brak jest podstawowych danych odnoszących się do przedmiotu zamówienia taka oferta podlega odrzuceniu (wyrok z dnia 26 maja 2014 r., KIO 950/14). Natomiast wyjaśnienia odwołującego, uzyskane w trybie art. 87 ust. 1 p.z.p., według zamawiającego nie kwalifikowały się do uznania ich za dopuszczaną zmianę oferty, ani też za oczywistą lub inną omyłkę, o których mowa w art. 87 ust. 2 p.z.p. Zamawiający miał obowiązek odrzucenia oferty niezgodnej z treścią SIWZ, z uwagi na brak danych odnoszących się do przedmiotu zamówienia w oświadczeniu wykonawcy w formularzu oferty.

Skład orzekający stwierdził spełnienie przesłanek art. 185 ust. 2 i 3 p.z.p. i dopuścił do udziału w postępowaniu odwoławczym wykonawcę Automet Group Sp. z o.o. Sp. k., ul. Stankiewicza 4, 38-500 Sanok (dalej zwanego jako „przystępujący”), zgłaszającego przystąpienie po stronie zamawiającego.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, stanowiskiem procesowym przystępującego, konfrontując je z zebrany w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przedstawioną przez zamawiającego, w szczególności z postanowieniami ogłoszenia o zamówieniu, SIWZ, złożonymi ofertami i korespondencją prowadzoną w toku przetargu oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że odwołanie mieści się w zakresie przedmiotowym ustawy p.z.p., dotyczy materii określonej w art. 180 ust. 2 pkt 4 p.z.p. i podlega rozpoznaniu zgodnie z art. 187 ust. 1 p.z.p. Nie została wypełniona żadna z przesłanek o których mowa w art. 189 ust. 2 p.z.p., a których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania *meritum* sprawy. Jak również stwierdzono, że odwołujący posiada legitymację materialną do wniesienia środka zaskarżenia, zgodnie z przesłankami art. 179 ust. 1 p.z.p.

Stan faktyczny sprawy nie był pomiędzy stronami sporny, sporna była ocena prawna oferty odwołującego, którą zamawiający odrzucił na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 p.z.p. Zatem

osią sporu było zweryfikowanie czy na kanwie brzmienia dokumentacji przetargu doszło do zaoferowania przez odwołującego przedmiotu niezgodnego z treścią SIWZ.

Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 192 ust. 2 p.z.p., który stanowi, że Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Izba – uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, w szczególności w oparciu o postanowienia ogłoszenia o zamówieniu, SIWZ, złożone oferty, korespondencję prowadzoną w toku przetargu pomiędzy zamawiającym a odwołującym, zważając na okoliczności faktyczne podniesione w odwołaniu – stwierdziła, że sformułowane przez odwołującego zarzuty znajdują potwierdzenie w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a więc odwołanie posiada uzasadnione podstawy i jako takie zostało przez Krajową Izbę Odwoławczą uwzględnione. W konsekwencji powyższego skład orzekający nakazał zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty przystępującego, unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego, ponowienie oceny i badania ofert oraz wybór oferty najkorzystniejszej.

Na podstawie materiału procesowego Izba ustaliła, że zgodnie z pkt 1 rozdziału III SIWZ przedmiotem zamówienia jest dostawa autobusu specjalnie przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych, w tym osób na wózkach inwalidzkich, o parametrach wskazanych w szczegółowym opisie zamówienia stanowiącym załącznik nr 6 do SIWZ. Dalej ustalono, że wykonawcy składali formularze ofertowe (załącznik nr 1 do SIWZ), gdzie wskazywano: „oferuję/my dostawę fabrycznie nowego 20 osobowego autobusu specjalnie przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych w tym na wózkach inwalidzkich marki:... model:... rok produkcji:...”.

W formularzu oferty odwołujący wskazał, że „oferujemy dostawę fabrycznie nowego 20 osobowego autobusu specjalnie przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych w tym na wózkach inwalidzkich marki MERCUS model MB SPRINTER rok produkcji 2020”. Zgodnie z informacją o odrzuceniu oferty odwołującego zamawiający uznał, że na podstawie treści jego oferty nie jest w stanie stwierdzić co wykonawca oferuje, zaś informacje podane w wyjaśnieniach przez odwołującego, że pojazdem bazowym wykonawcy jest Mercedes-Benz Sprinter 519 CDI, powinny znaleźć się w ofercie.

Krajowa Izba Odwoławcza nie podzieliła stanowiska zamawiającego. W ocenie składu orzekającego w formularzu ofertowym, zgodnie z jego brzmieniem, należało podać dane autobusu, który zostanie zamawiającemu dostarczony, a nie pojazdu bazowego, który zostanie przystosowany do potrzeb jednostki zamawiającej. Trudno uznać, aby z formularza – który wymaga podania danych „autobusu specjalnie przystosowanego”, który wykonawca

oferuje (czyli autobusu po dostosowaniu do wymagań załącznika nr 6 do SIWZ) – wynikał obowiązek wskazania pojazdu przed modyfikacją, jak uważa zamawiający. O ile zrozumieliśmy jest, że zamawiający chciałby poznać pojazd bazowy – żeby stwierdzić, czy spełnione zostały główne parametry techniczne, których wykonawca nie zmienia – to jednak w formularzu oferty zawarto wymóg podania marki, modelu i roku produkcji autobusu przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych, który wykonawca oferuje, a nie pojazdu bazowego. Wobec powyższego Izba nie podzieliła także stanowiska zamawiającego, że informacje przedstawione przez odwołującego w wyjaśnieniach z dnia 6 lipca 2020 r., w zakresie przyjętej marki i modelu pojazdu bazowego, powinny znaleźć się w ofercie. Stwierdzenie to jest sprzeczne z brzmieniem formularza ofertowego, również z pozostałej treści dokumentacji przetargu nie wynika konieczność podania w ofercie pojazdu bazowego. Nie było przy tym sporne, że pojazd kupowany to pojazd wymagający modyfikacji. Zarówno odwołujący, jak i zamawiający podnosili, że nie ma seryjnej produkcji samochodów przystosowanych do potrzeb osób niepełnosprawnych. Zatem jeżeli w formularzu ofertowym nie poda się danych pojazdu już po dostosowaniu, to zamawiający nie będzie wiedział co wykonawca oferuje, a jedynie jaki pojazd przyjęto za bazę do przystosowania.

Warto zauważyć, że wykonawcy przyjęli różny model wypełniania formularza ofertowego. Podawano własne oznaczenia handlowe (odwołujący), własną markę i markę Mercedes, model Sprinter 519 (oferta nr 3 i oferta nr 5), lub markę Mercedes oraz model Sprinter 519 (oferty nr 1, 4 i 6). Nie jest wadą oferty, że dodatkowo podano dane pojazdu bazowego. Aczkolwiek okoliczność podania danych, które nie wynikają *explicite* z formularza oferty, przez jednego wykonawcę, nie może stanowić o błędzie innego wykonawcy. Decydująca jest bowiem treść formularza oferty, czyli rozstrzygające jest ustalenie obiektywnego wzorca wykładni oświadczenia woli. Oznacza to ustalenie tego jak wykonawca treść formularza do wypełnienia zrozumiał i jak zrozumieć powinien. W przypadku oświadczenia ujętego w formie pisemnej sens oświadczeń woli ustala się na podstawie wykładni tekstu dokumentu. Podstawową rolę mają tu językowe normy znaczeniowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2018 r. sygn. akt V CSK 262/17) i na gruncie rozpoznawanego sporu, zgodnie z wykładnią gramatyczną formularza oferty, zamawiający wymagał wskazania oferowanego autobusu, czyli pojazdu po wymaganym przystosowaniu.

Ponadto, na późniejszym etapie, po zawarciu umowy, wykonawca jest zobowiązany do dostarczenia zamawiającemu dokumentacji technicznej samochodu, którą wskazano w § 4 ust. 5 wzoru umowy i trudno uznać, aby dokumenty te miały dotyczyć pojazdu bazowego, a nie pojazdu zamawianego. Dane znajdujące się w formularzu ofertowym wykonawcy, czyli autobus oferowany, powinny być tożsame z tym, co zamawiający otrzyma po podpisaniu umowy. Zgodnie z materiałem dowodowym złożonym przez odwołującego w postaci dowodu rejestracyjnego i hiszpańskiego świadectwa homologacji przedstawionego

wraz z tłumaczeniem na język polski, odwołujący oznacza swoje autobusy jako marka „Mercurus” (poz. D.1. dowodu rejestracyjnego i sekcja I pkt 0.1. marka ze świadectwa homologacji WE) oraz model „MB Sprinter” (poz. D.3. dowodu rejestracyjnego i sekcja I pkt 0.2.1. oznaczenie handlowe ze świadectwa homologacji WE), co jest spójne z treścią oferty odwołującego. Zatem skład orzekający stwierdził, że w sposób prawidłowy dokonano wypełnienia formularza ofertowego – wykonawca podał wymagane dane autobusu, który zamawiający otrzyma, stąd nie było podstaw do odrzucenia jego oferty jako niezgodnej z treścią SIWZ. Jedynie dodatkowo Izba zauważyła, że odwołujący przedstawił zamawiającemu dokumentację pojazdu zawierającą własne oznaczenie autobusu (tak jak wskazano w formularzu ofertowym), ponieważ nie posiada on umowy zawartej z Mercedes-Benz, aby korzystać z marki tego podmiotu. Inni zaś, tak jak przykładowo przystępujący, posiadają stosowne zezwolenie, aby ze znaku towarowego Mercedesa korzystać. W zależności od sytuacji podmiotowej wykonawcy, dane w formularzu ofertowym mogą się różnić. Istotnym jest jednak – zgodnie z brzmieniem formularza – żeby podać w nim pojazd oferowany, czyli ten, który zamawiający kupuje.

Rekapitulując, Izba stwierdziła, że po pierwsze – formularz wymaga podania autobusu oferowanego, już specjalnie przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych, po drugie – nie można odrzucić oferty wykonawcy za brak podania pojazdu bazowego, skoro wymóg taki nie wynika z dokumentacji przetargu, po trzecie – zgodnie z wyżej wskazanym materiałem dowodowym oznaczenia w ofercie odwołującego w przedmiocie podanych marki i modelu są prawidłowe. Skład rozpoznający spór uwzględnił odwołanie, ponieważ zamawiający w sposób nieprawidłowy odrzucił ofertę odwołującego. Odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 p.z.p., z powodu niezgodności z treścią SIWZ, wymagałoby wskazania treści dokumentacji przetargu zgodnie z którą należało w ofercie podać pojazd bazowy, a co nie wynika z brzmienia formularza ofertowego, jak również odwołujący udowodnił, że wskazane przez niego w ofercie model i marka występują w obrocie i są właściwe.

Skład orzekający wskazuje także, iż dokumenty przedstawione przez odwołującego w języku obcym bez tłumaczenia na język polski zostały przez Izbę pominięte, ponieważ nie spełniają wymagań § 19 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 22 marca 2010 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań (Dz. U. z 2018 r. nr 1092 ze zm.) i jedynie na marginesie można zauważyć, że okoliczność występowania w obrocie marki i modelu wskazanego w formularzu ofertowym odwołującego wynika z innych dowodów. Natomiast dowody, które stanowiły dokumentację postępowania, już się *ex lege* znajdowały w aktach sprawy (*vide* § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia).

Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniła odwołanie, bowiem wykazano, iż w przedmiotowym stanie faktycznym została wypełniona hipoteza normy prawnej wyrażonej

w art. 192 ust. 2 p.z.p. Stwierdzone naruszenie przepisów ustawy miało istotny wpływ na wadliwy wynik postępowania o udzielenie zamówienia, tj. na nieprawidłowy wybór oferty przystępującego jako oferty najkorzystniejszej i wadliwe odrzucenie oferty odwołującego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego wydano na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 p.z.p., tj. stosownie do wyniku postępowania, z uwzględnieniem § 5 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2018 r. poz. 972), obciążając zamawiającego, jako stronę przegrywającą, kosztami postępowania odwoławczego, na które złożył się uiszczony przez odwołującego wpis od odwołania.

Przewodniczący:

.....